

съ майка и братія тѣзи, които слушать слово-то Божіе и го изпълняватъ.

π Мат. 8; 25.
Марк. 4; 55.

И кединъ день влѣзе въ ладіѣхъ той и ученици-тѣ му; и рече имъ: Да минемъ отвѣдъ езеро-то: и отплувахъ. И въ врѣмето на плуваніе-то имъ той заспа: и спушна се буря вѣтренна въ езеро-то, и изпълняше се ладія-та и въ опасность бѣхъ. И пристѣпихъ та го разбудихъ и казувахъ: Наставниче, Наставниче, загнувамеы. А той станъ та запрѣти на вѣтрѣ-тѣ и на волненіе-то на водѣ-тѣ, и уталожихъ ся, и станъ тишина. И рече имъ: Дѣ ви е вѣра-та? А тѣ уплашени чудяхъ ся, и говоряхъ си единъ на другый; Кой е тойзи, щото повелѣва и на вѣтрове-тѣ и на водѣ-тѣ, и го слушать?

λ Мат. 8; 28.
Марк. 5; 4.

И исплувахъ въ Гадаринскѣ-тѣ странѣ, 26 която е срещъ Галилеѣхъ. И щомъ излѣзе 27 на земѣ-тѣ срѣщихъ го отъ градъ-тѣ пѣкой си человекъ, който отъ много врѣме имаше бѣсове, и дрехъ не обличаше, и въ кѣщи не стояше, но въ гробища-та. И 28 като видѣ Исуса, извика и припаднахъ нему и съ гласъ голѣмъ рече: Що *имашь* ты съ мене, Исусе Сыне на Бога Вышняго? молихъ ти ся недѣй мя мѣчи. Защото пове- 29 лѣ нечистому духу да излѣзе изъ человекъ: понеже отъ много врѣме бѣ го прѣхванѣлъ; и вързвахъ го съ веригы и съ оковы та го вардахъ; но той раскъсуваше върскы-тѣ, и гоняше го бѣсъ-тѣ по пустыни-тѣ. И попыта го Исусъ и каза: 50 Какъ ти е име-то? а той рече: Легеонъ; защото много бѣсове влѣзохъ въ него. И 51 моляхъ го да имъ не повелѣе да идѣтъ *въ* безднѣ-тѣ. А тамъ имаше стадо отъ мно- 52

μ Откр. 20; 5.